

Sygn. akt VI K 243/14

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2014r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy w VI Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Ćwik-Kulczycka

Protokolant Katarzyna Możejko

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy – Marioli Glinki

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2014r.

sprawy **D. P.**

urodzonego (...) w T., syna R. i H. z domu Z.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

- 1) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 27 listopada 2009 roku (sygn. akt VI K 1616/07) za czyn z art. 288§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w dniu 26 lipca 2007 roku na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności,
- 2) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 23 lutego 2010 roku (sygn. akt III K 40/10) za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk popełniony w dniu 25 grudnia 2008r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w warunkach art. 91§1 kk w okresie od 21 grudnia 2008 roku do 22 grudnia 2008 roku i od 23 grudnia 2008 roku do 24 grudnia 2008 roku na karę roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 292§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w czerwcu 2008 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 275§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w grudniu 2008 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk popełnione w warunkach art. 91§1 kk w dniu 12 grudnia 2008 roku i w dniu 25 grudnia 2008 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, po czym tak wymierzone kary jednostkowe połączone i orzeczono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- 3) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 04 października 2010 roku (sygn. akt VI K 774/10) za czyny z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w warunkach art. 91§1 kk w nocy z 25/26 lipca 2007 roku i 26 lipca 2007 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 279§1 kk i art. 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w dniu 26 lipca 2007 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności, po czym tak wymierzone kary jednostkowe połączone i wymierzono karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności;
- 4) Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 15 marca 2011 roku (sygn. akt III K 1591/10) za czyn z art. 178a§1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk popełniony w dniu 7 sierpnia 2009 roku na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;
- 5) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 08 grudnia 2011 roku (sygn. akt VI K 524/10) za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony z 7/8 grudnia 2008 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;
- 6) wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 14 marca 2005 roku (sygn. akt II K 1255/04) na kary łączne 5 lat pozbawienia wolności i 2 lat pozbawienia wolności

I. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk i 91 § 2 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego D. P. wyrokami opisanymi w pkt. 1, 2, 3, 4, 5 części wstępnej wyroku łącznego i wymierza skazanemu karę łączną 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym skazania wyrokiem łącznym opisanym w pkt. 6 części wstępnej wyroku łącznego;

III. wyroki podlegające łączeniu w pozostałym zakresie pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 577 kpk na poczet orzeczonej w pkt I kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu D. P. okres dotychczas odbytych kar:

- kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 27 listopada 2009 roku (sygn. akt VI K 1616/07) od dnia 26 lipca 2007 roku do dnia 8 maja 2008 roku;

- kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 23 lutego 2010 roku (sygn. akt III K 40/10) od dnia 25 grudnia 2008 roku do dnia 27 grudnia 2008 roku,

- kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 15 marca 2011 roku (sygn. akt III K 1591/10) od dnia 7 sierpnia 2009 roku do dnia 8 sierpnia 2009 roku;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. C. kwotę 147,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej skazanemu przed Sądem Rejonowym;

VI. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów postępowania zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VI K 243/14

UZASADNIENIE

W oparciu o zebrany w sprawie i ujawniony na rozprawie całościowy materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 stycznia 2013 roku skazany D. P. wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania w sprawach II K 7/00, II K 1255/04, X K 1287/08, VI K 1616/07, III K 203/11 i VI K 524/10.

Sąd z urzędu wziął pod uwagę następujące skazania prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 27 listopada 2009 roku sygn. akt VI K 1616/07 za czyn z art. 288§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w dniu 26 lipca 2007 roku na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności,

2. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 23 lutego 2010 roku sygn. akt III K 40/10 za czyn z art. 62 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk popełniony w dniu 25 grudnia 2008 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w warunkach art. 91§1 kk w okresie od 21 grudnia 2008 roku do 22 grudnia 2008 roku i od 23 grudnia 2008 roku do 24 grudnia 2008 roku na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, za czyny z art. 58 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk popełnione w warunkach art. 91§1 kk w dniu 12 grudnia 2008 roku i w dniu 25 grudnia 2008 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, po czym tak wymierzone kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

3. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 04 października 2010 roku sygn. akt VI K 774/10, za czyny z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełnione w warunkach art. 91§1 kk w nocy z 25/26 lipca 2007 roku i 26 lipca 2007 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności, za czyn z art. 279§1 kk i art. 288§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony w

dniu 26 lipca 2007 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności, po czym tak wymierzone kary jednostkowe połączono i wymierzono karę łączną 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

4. Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 15 marca 2011 roku sygn. akt III K 1591/10 za czyn z art. 178a§1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11§2 kk popełniony w dniu 7 sierpnia 2009 roku na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

5. Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 08 grudnia 2011 roku sygn. akt VI K 524/10 za czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk popełniony z 7/8 grudnia 2008 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

6. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 14 marca 2005 roku sygn. akt II K 255/04 na kary łączne 5 lat pozbawienia wolności i 2 lat pozbawienia wolności.

Dowody:

- wniosek skazanego – k. 1

- akta tut. Sądu sygn. VI K 1616/07, , VI K 774/10, VI K 524/10

- karta karna – k 232-235

- akta Sądu Rejonowego w Wałbrzychu III K 40/10, III K 203/11, III K 1591/10, III K 1393/10, X K 1287/08, II K 1255/04

W warunkach izolacji penitencjarnej skazany D. P. przebywa od 07 kwietnia 2010 roku. Skazany przebywał poprzednio w różnych zakładach karnych. Podczas ostatniego warunkowego zwolnienia jego zachowanie było naganne – popełniał przestępstwa, był tymczasowo aresztowany. Postępy skazanego D. P. w procesie resocjalizacji oceniono jako umiarkowane. Obecnie zachowanie jego jest stabilne i przewidywalne. Prawidłowo funkcjonuje w oddziale mieszkalnym, żyje zgodnie z współosadzonymi, także z tymi nie będącymi uczestnikami subkultury więziennej. W stosunku do przełożonych przyjmuje postawę właściwą. Skazany przestrzega regulaminu i porządku wewnętrznego i nie sprawia problemów wychowawczych. D. P. był kilkudziesięciokrotnie nagradzany za wyróżniające się zachowanie, nie były wobec niego stosowane kary dyscyplinarne. Z akt archiwalnych wynika, że skazany poprzednio był sprawcą znęcania się nad współosadzonym z celi mieszkalnej, a także zmuszony został przez służbę więzienną do opuszczenia pola spacerowego. Aktualnie takie zachowania ze strony oskarżonego nie mają już miejsca. Obecnie osadzony prezentuje postawę ustabilizowaną nacechowaną realnymi planami na przyszłość. Skazany karę odbywa w systemie programowego oddziaływania, zadania z niego wynikające realizuje w sposób właściwy, chętnie i z zaangażowaniem wykonuje powierzone zadania. Kontakt zewnętrzny utrzymuje głównie z matką. Czas wolny spędza na zajęciach własnych, chętnie korzysta z zajęć świetlicowych i ze spacerów. Ma krytyczny stosunek do popełnionego przestępstwa. Proces resocjalizacji przebiega prawidłowo jednak powoli i nie został jeszcze zakończony

Dowody:

- opinia o skazanym z Aresztu śledczego w Ś. z dnia 02 czerwca 2014 roku – k 258

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 569§1 kpk określającego przesłanki wydania wyroku łącznego, jego wydanie możliwe jest wówczas, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej. Zapis ten nakazuje poczynienie ustaleń, czy w sprawie możliwe jest wymierzenie kary łącznej – co pociąga za sobą konieczność sięgnięcia do przepisów o karze łącznej zawartych w kodeksie karnym – w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów. Tak więc, aby można było wydać wyrok łączny, muszą łączeniu podlegać co najmniej dwa prawomocne wyroki skazujące oraz muszą zachodzić warunki do orzeczenia kary łącznej. Warunki te sformułowane zostały w art. 85 kk i są następujące: popełnienie dwu lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy choćby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek

z tych przestępstw oraz wymierzenie za te właśnie przestępstwa kar tego samego rodzaju albo innych podlegających łączeniu.

Wobec skazanego D. P. wydany został przez Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w dniu 14 marca 2004 roku sygn. akt II K 1255/04 pierwszy wyrok łączny obejmujący skazania w sprawach III K 254/01, II K 29/04, II K 8/03, III K 975/02 oraz III K 7/00.

Drugi wyrok łączny wobec skazanego zapadł przed Sądem Rejonowym w Wałbrzychu w dniu 9 września 2011 roku w sprawie o sygnaturze akt III K 203/11 i obejmował skazania w sprawach III K 40/10, VI K 774/10 oraz III K 1591/10 i którym orzeczono wobec skazanego karę łączną 4 lat pozbawienia wolności.

Rozpoznając niniejszą sprawę Sąd uznał, iż wprawdzie istnieją warunki formalne do wydania wyroku łącznego, jednakże równocześnie stwierdził, że brak jest warunków do objęcia łącznym kar orzeczonych we wszystkich wyrokach opisanych na wstępie sprawach i wymierzenia jednej kary łącznej. W przedmiotowej sprawie możliwe było orzeczenie wobec skazanego jednej kary łącznej obejmującej skazania opisane w pkt 1,2,3,4,i 5 części wstępnej wyroku.

Czyn objęty wyrokiem w sprawie X K 1287/08 nie stanowi aktualnie przestępstwa tylko wykroczenie. Z uwagi na to wyrok ten nie został także ujęty i opisany w wyroku łącznym obecnie wydanym pod sygnaturą VI K 243/14 (brak możliwości połączenia)

Także w wydanym aktualnie wyroku nie znalazło się skazanie w sprawie III K 1393/10 ponieważ nastąpiło zatarcie skazania.

W związku z tym pierwszym wyrokiem skazującym podlegającym połączeniu jest wyrok w sprawie VI K 1616/07 z dnia 27 listopada 2009 roku.

Skazania podlegające połączeniu, które Sąd obecnie wziął pod uwagę to czyny, za które skazano D. P. na karę pozbawienia wolności w sprawach sygn. akt: VI K 1616/07, II K 40/10, VI K 774/10, III K 1591/10 i VI K 524/10 i które zostały popełnione w okresie od 21 grudnia 2008 do 25 grudnia 2008 roku, w nocy 25/26 lipca 2007 roku i 26 lipca 2007 roku, 7 sierpnia 2009 roku i 7/8 grudnia 2008 roku, a zatem przed datą wydania pierwszego wyroku, tj. 27 listopada 2009 roku, w sprawie sygn. akt VI K 1616/07.

Wydając wyrok łączny Sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 86§1 kk granice kary łącznej określa z jednej strony najwyższa z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa, zaś z drugiej strony, suma kar podlegających łączeniu (przy uwzględnieniu zawartego w tym przepisie limitu kary łącznej, który dla kary pozbawienia wolności wynosi 15 lat).

Wymierzając karę łączną Sąd może zastosować zasadę pełnej absorpcji, kiedy najwyższa z kar pochłania kary niższe, bądź zasadę kumulacji, kiedy to kara łączna jest sumą wszystkich kar jednostkowych. Sąd mógł orzec karę w granicach od 2 lat do 8 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności. W niniejszej sprawie Sąd orzekł karę łączną w wymiarze 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Nie bez znaczenia dla wymiaru kary jest fakt, że w poprzednio obowiązującym wyroku łącznym w sprawie III K 203/11 wymierzono skazanemu karę łączną czterech lat pozbawienia wolności. Przed tym zanim Prokurator Rejonowy w Świdnicy wniósł na korzyść skazanego apelację w niniejszej sprawie wymierzona mu została łączna kara 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd miał na względzie również i to, że obecnie połączeniu uległa kara 9 miesięcy pozbawienia wolności ze sprawy VI K 1616/07, a nie wzięto pod uwagę, bo już nie istnieje kara 1 roku pozbawienia wolności ze sprawy X K 1287/08 (czyn stanowi wykroczenie), a która wchodziła w skład poprzedniego wyroku łącznego.

W ocenie Sądu posłużenie się w przedmiotowej sprawie zasadą pełnej absorpcji stanowiłoby niczym nieuzasadnione uprzywilejowanie skazanego. Stanowisko takie jest prawidłowe, jeśli weźmie się pod uwagę fakt, iż naruszenie przez D. P. porządku prawnego nie miało charakteru incydentalnego. Skazany jest sprawcą niepoprawnym i jako okoliczności obciążające go Sąd potraktował jego wielokrotną karalność, podobieństwo przestępstw i ich zbieżność czasową. W

związku z tym zasadniczo brak jest podstaw do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologiczno-penitencjarnej, która to mogłaby przemawiać za przyjęciem zasady pełnej absorpcji i dlatego też orzeczona kara łączna jest w takiej wysokości.

Na taką ocenę niewątpliwie wpływ miała treść opinii o skazanym z Aresztu Śledczego w Ś. z której wynika, że postępy skazanego D. P. w procesie resocjalizacji oceniono jako umiarkowane. Zachowanie jego jest stabilne i przewidywalne. Prawidłowo funkcjonuje w oddziale mieszkalnym, żyje zgodnie z współosadzonymi także z tymi nie będącymi uczestnikami subkultury więziennej. W stosunku do przełożonych przyjmuje postawę właściwą. Skazany przestrzega regulaminu i porządku wewnętrznego i nie sprawia problemów wychowawczych D. P. był kilkudziesięciokrotnie nagradzany za wyróżniające się zachowanie, nie były wobec niego stosowane kary dyscyplinarne. Z akt archiwalnych wynika, że skazany poprzednio był sprawcą m.in. znęcania się nad współosadzonym z celi, a także siłowego zmuszenia do opuszczenia pola spacerowego. Aktualnie takie zachowania ze strony skazanego nie mają już miejsca. Obecnie osadzony prezentuje postawę ustabilizowaną nacechowaną realnymi planami na przyszłość. Skazany karę odbywa w systemie programowego oddziaływania, zadania z niego wynikające realizuje w sposób właściwy, chętnie i z zaangażowaniem wykonuje powierzone zadania.

Reasumując - zachowanie skazanego można określić jako umiarkowane, proces resocjalizacji przebiega prawidłowo, jednakże nie został jeszcze zakończony, prognoza penitencjarna jest umiarkowana. Równocześnie w ocenie Sądu niecelowym było zastosowanie w przedmiotowej sprawie zasady kumulacji uznając D. P. za sprawcę, który zasługuje na szczególnie ostre potraktowanie i zastosowanie względem niego zasady kumulacji.

W punkcie II części dyspozytywnej wyroku Sąd na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym skazania w sprawie II K 1255/04 (pkt 6 części wstępnej wyroku)

W punkcie III części dyspozytywnej wyroku Sąd orzekł, iż w pozostałym zakresie połączone w punkcie I wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 577 kpk (pkt IV części dyspozytywnej wyroku) na poczet orzeczonej w punkcie I kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres dotychczas odbytych kar

- kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 27 listopada 2009 roku w sprawie VI K 1616/07 od dnia 26 lipca 2007 roku do dnia 08 maja 2008 roku,

- kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 23 lutego 2010 roku w sprawie III K 40/10 od dnia 25 grudnia 2008 roku do dnia 27 grudnia 2008 roku,

- kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 15 marca 2011 roku w sprawie III K 1591/0 od dnia 7 sierpnia 2009 roku do dnia 8 sierpnia 2009 roku.

W pkt V części dyspozytywnej wyroku Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. C. kwotę 147,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu udzielonej skazanemu przed sądem, którą wyliczono w oparciu o §14 ust.5 i §2 ust.3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Z uwagi na sytuację majątkową skazanego, na mocy art. 624§1 kpk, Sąd zwolnił go od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.